

TYÖVÄEN YHTENÄISYYS JA INTELLIGENSSIN „VIRTAUKSET“

Kehittäessään liikettään edelleen tietoiset työläiset luovat katseensa useasti taakseen silmäillen sitä taivalta, jonka työväenliike on kulkenut, ja harkitsevat yhä uudestaan, onko tuo tie oikea, olisiko mahdollisuutta parantaa sitä.

Venäjän kaikista luokista ei mikään luokka, ei edes sivistynyt ja rikas porvaristo, pohdi taktiikkaansa, s.o. liikkeensä suuntaa ja menettelytapoja, niin suoraan, selvästi ja mahdollisuuksien mukaan avoimesti kuin työväenluokka. Ne avoimet ja intomieliset väittelyt taktiikasta, joita havaitaan alinomaa työväenlehdistössä, tuntuvat sopimattomilta tahi liiallisilta vain tyhmistä henkilöistä tahi niistä, jotka pelkäävät suurten joukkojen osallistumista politiikkaan. Todellisuudessa juuri nämä tuliset väittelyt auttavatkin siihen suuntaan, että kaikki työläiset saataisiin mukaan ja oppisivat kaikin puolin harkitsemaan omaa, työväen politiikkaa, kehittelisivät liikkeelle varman, selvän, määritetyn luokkalinjan.

„Valtion arvopaperi- ja setelipainon” työläiset osoittivat äskettäin täysin selvästi, miten valveutuneet työläiset suhtautuvat ja miten heidän pitää suhtautua taktiikkaa koskeviin väittelyihin.

„Me sanomme”, kirjoittivat he „Putj Pravdyn” 68. numerossa, „niille setelipainossa työskenteleville tovereille, jotka ovat vastanneet „Severnaja Rabotshaja Gazetan” kannattajien kehotukseen ja suorittaneet varojenkeruun tasapuolisesti kummankin lehden hyväksi, katsoen sen muka askeleeksi yhtenäisyyden aikaansaamista kohti, että me pidämme tuota askeletta vääränä, koska se ei johda työväenliikkeen

yhtenäisyyteen, vaan päinvastoin loitontaa sitä hetkeä, jolloin työläiset liittyvät yhteen saman lipun, marxilaisuuden lipun alla. Tosiaankin, ottakaamme seuraava esimerkki. Olettakaamme, että näemme kaksi henkilöä, jotka kiistelevät kiivaasti meitä itseämme koskevasta kysymyksestä, ja meistä tuo kiista on epämiellyttävää ja haluamme tehdä siitä lopun. Mitä meidän on siinä tapauksessa tehtävä? Se on päivänselvää: on saatava selville, kumpi on enemmän oikeassa, ja asetettava hänen puolelleen, silloin väärässä oleva tulee vakuuttuneeksi virheestään tai, ellei hän jaksa käsittää virhettään, hänen voimansa ehtyvät ja hän lopettaa kiistan. Mutta jos rupeamme kannattamaan ja kannustamaan kumpaakin, niin kiistasta ei tule loppua”.

Näin kirjoittivat setelipainon työläiset. Ja on kerrassaan mahdotonta kumota heidän yksinkertaista selitystään, jonka he ovat antaneet asiasta kaikille työläisille.

„Tasapuolinen” auttaminen tai halu liittää yhteen tahi „yhdistää *kaikki* virtaukset” (josta muun muassa puhuvat likvidaattoruudelle myötämieliset duumaedustajat) ei itse asiassa merkitse muuta kuin pyrkimystä päästä syrjästä kometelemaan työläisiä siinä toivossa, että työläiset itse eivät muka pysty „saamaan selvää” asioista. Jokainen pieni intelligenssiryhmä voi julkaista kirjasen tai aikakauslehteä ja julistaa itsensä „virtaukseksi”, kuten esimerkiksi marxilaisvastaisen filosofin Bogdanovin ryhmä tai Trotskin ryhmä tahi narodnikkien ja marxilaisten välillä häilyvä N. N. Himmerin ryhmä j.n.e.

„Virtauksia” on vaikka kuinka paljon, mutta työläisiä kehoitetaan: avustakaa „tasapuolisesti”, tunnustakaa „*kaikki virtaukset*”!!!

Luonnollisesti jokainen hiukankin valveutunut työläinen sanoo: mistä kiistellään? *minunko* taistelustani? *minunko* politiikastani ja taktiikastani? *minunko* puolueestani?

Hyvät herrat, minä saan itsekin selvän asioista ja julistan *omakseni* ainoastaan sen taktiikan, jonka minä hyväksyn ja jota kannatan.

Tämä on aivan päivänselvää.

Vain sen vuoksi, että Venäjällä ei ole painovapautta ja että (varsinkin syrjäseudulla) on vielä paljon sellaisia työläisiä, jotka vasta ensi kertaa näkevät jonkin työväenlehden eivätkä vielä ollenkaan „saa selvää” työväenpolitiikan kysymyksistä, vain sen vuoksi Venäjällä on mahdollista

sellainen työläisten komentelu intelligenssin taholta, joka ilmenee kehotuksina tunnustaa „kaikki virtaukset” ja auttaa niitä „tasapuolisesti”.

Kauppatorilla usein tapahtuu niin, että eniten huutaa ja vannoo se, joka haluaa saada kaupaksi erikoisen pilaantunutta tavaraa.

Intelligenssitouhun kauppatorilla on asia usein niin, että työläisten komentelua vastaan pitävät suurinta ääntä juuri intelligentit, jotka komentelevat työläisiä ja saattavat tietoon valtavan määrän marxilaisvastaisia ja proletaarisvastaisia „virtauksia”.

Ottakaamme esimerkiksi Pietari. Tuskinpa kukaan järki-ihminen voi kiistää, että syrjäseutuun verrattuna Pietarin työläiset ovat valistuneempia ja tietoisempia, tottuneempia ja kykenevämpiä „saamaan selvää” todella itsenäisesti kaikista marxilaisuuden opin ja käytännöllisen työväenliikkeen kysymyksistä.

Ja mitä näemme?

Pietarin työläiset *ovat saaneet selvän* asiasta ja todenneet oikeaksi *pravdalaisen* virtauksen.

Valtaenemmistö Pietarin työläisistä on asettunut „pravdalaisuuden” kannalle ja osoittanut teoissa tunnustavansa *omakseen vain* tämän „virtauksen”.

Syrjäseudulla ei pravdalaisten ylivoima ole niin tuntuva, mutta kuitenkin on ylivoima havaittavissa. Sen ovat kahden vuoden kuluessa todistaneet ne työläisryhmiä koskevat numerotiedot, jotka ovat „pravdalaisuuden” vastustajille „epämieluisia”, mutta silti kuitenkin tosiasioita.

Tietoisten työläisten enemmistö on ottanut selvän ja tarkastanut ne perustelut, joita on esitetty tuon tai tämän taktiikan puolesta tai sitä vastaan, se on hyväksynyt pravdalaisen taktiikan omakseen. Intelligenssi-„virtausten”, likvidaattoruuden, trotskilaisuuden („Borba”) perustajat, narodnikkilaisuuden ja marxilaisuuden sekotukset (hra Himmerin „Sovremennik”⁸⁷) y.m. yrittävät nyt estää ja rikkoa tämän työläisten enemmistön yhtenäisyyden ja tahdon.

Olemme varmoja siitä, että kaikki nämä intelligenssin „virtaukset”, jotka propagoivat marxilaisvastaisia aatteita tai niille tehtäviä myönnytyksiä, murskautuvat edistyneimpien marxilaisten työläisten tietoisuuteen ja tahtoon. Pietarin esimerkki on vakaumuksemme vahvistuksena.

On kovin naurettavaa, kun pikkuryhmiä ja „virtauksia” perustaneet intelligentit hajottaessaan työläisten yhtenäisyyttä huutavat „yhtenäisyydestä”. He vastustavat sitä työläisten yhtenäisyyttä, joka on vakiintunut käytännössä, ja kannattavat intelligenssivirtausten yhtenäisyyttä, joka luvataan sanoissa.

*„Putj Pravdy” № 85,
toukokuun 13 pnä 1914*

*Julkaistaan „Putj Pravdy” lehden
tekstin mukaan*
